

Природно – математички факултет, Нови Сад

Семинарски рад

Тема:

ОЦАЦИ

Нови Сад, 2011.

1. Географски положај

Насеље Оџаци су град и средиште истоимене општине, смештене на северозападу Републике Србије, у западном делу њене Аутономне Покрајине Војводине, унутар које припада Западнобачком округу. Уз леву обалу реке Дунав, на територији од 41.112 ha, ову општину, поред самог средишта, чине још и осам сеоских насеља: Бачки Брестовац, Бачки Градац, Богојево, Дeroње, Каравуково, Лалић, Ратково и Српски Милетић. Општина се својим крајњим западним делом граничи са суседном државом – Републиком Хрватском. Овде треба истаћи насеље Богојево, као гранични прелаз.

Географски положај Оџака узрок је вишеструке расчлањености саобраћајних линија, које се концентрично састају или зракасто разилазе на његовој територији, што указује на саобраћајни, односно привредни значај и потенцијал. Место заузима простор у центру запада Бачке, те је као такво повезано, како са читавом Бачком и осталим деловима Војводине, тако и са остатком наше и са суседним државама. Овакав положај средишта саобраћајница је један од битнијих разлога развијања овог насеља у насеље градског типа. Ту се спаја неколико железничких кракова, од којих железничка осовина која се протеже меридијански има доминантан значај.

За макрорегионални положај Оџака битан је положај меридионалној саобраћајној осовини Нови Сад – Сомбор, која има шири интеррегионални значај и представља једну од варијанти спајања југоисточне са централном Европом.

Мезорегионални положај Оџака је повољан, јер се управо на оџачком локалитету нужно врши радијална концентрација неколико дијагоналних саобраћајних линија.

Микрорегионални положај нема посебних специфичности, јер недостају топографски објекти, који би на сектору оџачког локалитета били више наглашени и зато га треба посматрати кроз призму деловања антропогених фактора који су средином 18. века утицали на значај Оџака.

2. Рељеф

Основни облик овог региона настао је у олигомиоцену са петрографским неогеним наслагама. Квартарни слојеви истичу континенталну фазу за коју карактеристичне еолска ерозија и дефлација, као фазе флувиоерозивних процеса. Из овога произилази да су квартаарни егзогени процеси најзначајнији у формирању морфолошких јединица оџачког краја.

У састав територије Оџака улазе делови трију морфолошких јединица: алувијалне равни, алувијалне терасе и лесне заравни, које су се различито одразиле на појаву, облик и величину појединих насеља оџачке општине.

Алувијална равна се пружа на крајњем западном делу општине и, у лучном повијању, тангенцијално додирује ток Дунава. Морфолошка издвојеност, меридијански правац пружања, рељефна неразвијеност, разнолик биљни и животињски свет, битне су физиономске карактеристике ове морфолошке јединице овог краја. Алувијална равна је формирана на тај начин што се ток Дунава мењао са водостајем. За време високог водостаја био је потенциран протицај и изливањем Дунав је плавио своју долину. Смањење протицаја условило је седиментацију флувијалних депоната.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com